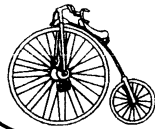

KÖZHIR

H
Ö
K

'99 TAVASZ

XVIII. NÉPI KÖZLEKKARI NAPOK KÜLÖNSZÁM NO.2

EZ A HARC VOLT A VÉGSŐ...

...A KÖVETKEZŐIG!!!

XVIII. Népi Közlekkari Napok avagy az ellentmondások színjátéka

Most már talán megszokottá válik a fokozott érdeklődés a tavaszi fantasztikumok iránt, érte ezalatt azt, hogy ismét négy csapat feszült egymásnak.

A tavalyi tapasztalatok azt sugallták, hogy roppant módon vigyázni kell a pontvadászat körülményeinek kialakítására. A csapatmegbeszélés aztán úgy kezdődött, hogy nem hittem a fülemnek. A társulatok a múlt évi hasonlóval ellentétben teljes egyetértésben egymással alig két és fél óra alatt átvették a pontozást és csatolt dolgait.

Rengeteget csúszott a program mind időpontilag, mind szervezésileg, ezért azoktól, akiknek ez álmatlan éjszakákat okozott ezúton elnézést kérek, és remélem, hogy kárpótolta őket a – sokak szerint óriási – buli.

Az idei cikkben – unásig ismételve magam – a tavalyival ellentétben nem kell és nem is fogok köpködni. Nincs miért. Amiért lenne, az meg az egy évvel idősebb korom indukálta tapasztalat homályába vesz. ☺

Visszatérve az egyes programelemek tárgyalásához: a túrán a KN közönsége 5 kilométeres libasorba fejlődött, és akik a végén voltak (láttam) úgy érezték, hogy nekik időnként le kell ülniük, tovább nyújtva a sort. Az útvonalat előzetesen bejáró, Marek vezette különítmény nem említette, hogy elmegyünk megtapogatni a műholdakat. Ezért és csak ezért okozhatott az meglepetést, hogy évek óta először végre túrán vettünk részt (nem kiránduláson és agyagformázó találkozóon).

Rettentően sikerült berúgnia a csapatnak. Ebben nem hazudtoltuk meg önmagunkat.

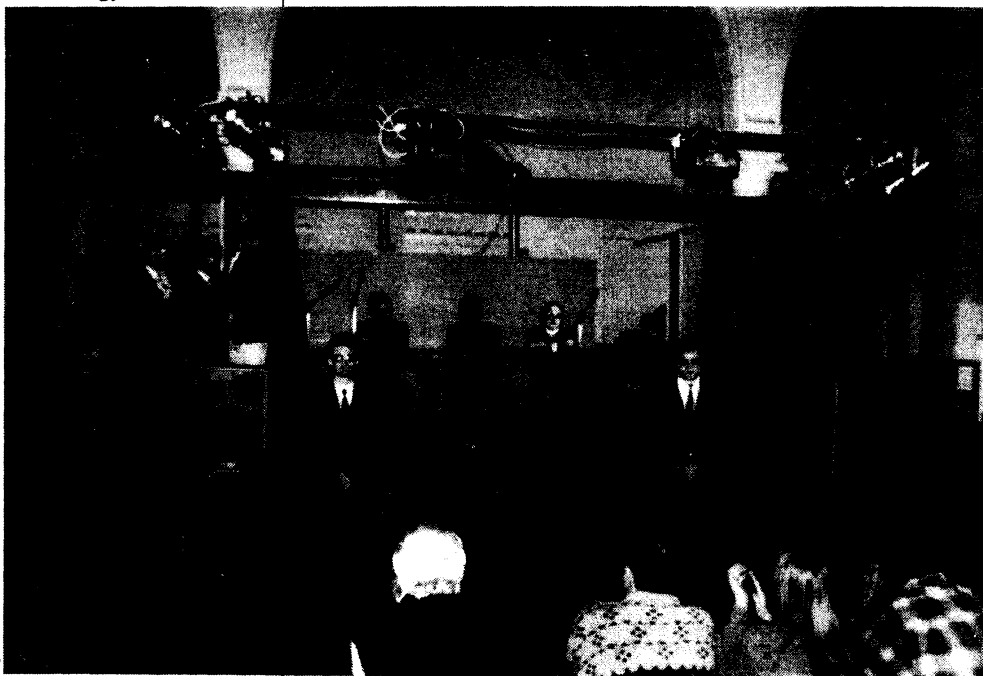
A Szerenádon megismétlődött a tavalyi siker, még a „Szolgálunk és Védünk” Hagyományörző Egyesület is megtekintette.

Az autós ügyességi verseny a nézők és az indulók véleménye szerint is nagyon jól sikerült. Hofi és Szilu igazán frankó munkát végzett. A közönség szórakoztatásáról pedig egy birkaábrázató és gyapjú techno-egyenruhába dugott fiatal értelmiségi gondoskodott annak a közreműködésével,

aki éppen a mikrofont tartotta. 2000 ember előtt ismerte be, hogy nem érti a szót. Pantomim majd jövőre lesz.

Jött az első neuralgikus pont: az oldalborda tornalovagi torna összevont vetélkedő. A feladatok nagyrészt hangulatosak voltak, legalábbis a közönség jól érezte magát. Aztán jött az a tizennyolc éves hagyomány, amelynek során megpucéították magukat a jelöltpárosok. Szinte az összes érintettet végigkérdeztem: nekik nem igazán volt kifogásuk a dolog ellen. Másoknak meg – nyilvánvalóan semmi közük nem lévén a dologhoz – nem is lehet. Pláne annak aki elégedetten végig is nézte. Hagyományt mondtam, ezt a hagyományt nem feltétlenül kell folytatni, de kétségkívül figyelembe veendő, hogy szinte nincs más olyan feladat, ami ennyire feldobná a nézősereget.

A videopróban az elsős csapat produkciója okozta a legnagyobb pozitív meglepetést. A Ka26 előtti folyosón történő „Osonás” c. jelenet alatt a szépszámú érdeklődő inkontinenciával küzdött a nevetéstől.

Általánosan jegyezném meg, hogy a múlt évihez hasonlóan minden csapat roppant színvonalas dolgokat készített, és ez nemcsak a filmekre vonatkozik.

Az áltudományos előadásokról megemlékezve van egy kérdésem: tudtátok, hogy Sanyiek rögtönöztek? Nem látszott, hogy sikert arattak, Levi és Gausz tanár úr felejtetetlen élmény.

XVIII. NÉPI KÖZLEKKARI NAPOK

A színpadi próbáról csak jót tudnék írni, így hát – mily szörnyű – ezt fogom tenni. Sanyiek rögtönzése itt is fantasztikus volt (meg megrázó és tanulságos). Daniban művész vér csörgedez, így meglepetést nem, de örömet nagyot okozott a bemutató.

Gyerekek: 17 ember befér egy Trabiba...

Hihetetlen. Kissé elgyötörtek voltak az „utasok” a végén, az ablaktörő is beleszólt a dologba, meg a váltókar is több ízben obscén dolgokat gondolt. Mondjuk Szabó Imre gépjárművébe csak négy fő fér be, ami a tulajt és a műtárgyat ismerve nem is túl meglepő (de tanulságos).

A szerdai fellegvár próba, és az aranykerék vetélkedő szintén jó volt – állítólag. Én nagyrészt mézet gyűjtöttem egy olyan helyen, ahol még a pu is csak testőrrel szalad ki a gatyából. No, az én nadrágomból nem mert kiszaladni semmi, miután végighallgattam egy halmozottan hátrányos helyzetű és a bőr elszíneződésével járó betegségben szenvedő bünelkövető házaspár vitáját arról, hogy a hím a felüggesztett szabadságvesztésének utolsó 19 vagy 18 napjában csinálta-e meg a „balhét”.

Az összes csapat megérkezte után átnyargaltam a Vajdahunyad várába, ahol eldöntött dolog volt, hogyha korán érkeznek a csapatok, akkor negyvenkilences (49) cipőt kell szerezni, ha későn, akkor nekem kaját. Hálistennek későn jöttek.

Közben Daniék bebizonyították számomra, hogy a külső aranykerék városszerte ismert és közkedvelt dolog. Történt ugyanis, hogy valami rejtélyes ok miatt a Clark Ádám téren kötöttek ki, ahol egy önként vállalkozó és szerintem totálisan beszívott „állomást” találtak, aki aláírt, kotont kaszírozott, szóval fantasztikusan viselkedett. Valakinek aztán gyanús lett, és félénk hangon felhívott, felkeltve bennem a derűt.

Aztán Táncozókkal Farkaltak este (már nem Daniék, illetve nem t'om). Az egyik rendező szavait idézném: „B...m..g, ez a bögős k...a jó!” Valóban.

A zárónapi szokásos program (a show-szerűre sikerült technikai próbával kezdve a táncig) hozta a kívánt sikert. Len Inék előadták a hat tyúk tavát transzvesztita változatban – ami nem baj, az most úgy is divat. Nincs semmi, ami összehasonlítható lenne egy fehér harisnyából előbúvó férfiszőrzárral (elnézést kérek azon zord erkölcsűektől, akik az előző mondat szexuális túlfűtöttsége nyomán most pirosuló arccal olvasnak tovább).

Összefoglalva az utolsó nap sokak szájából hallottakat: állítólag minden eddiginél színvonalasabb KN volt a

tizennyolcadik. És ez túlnyomórészt a csapatokon múlt. Köszönöm-köszönjük Nektek!

Köszönöm továbbá a kollégium vezetőinek, támogatóinknak, Hódinak, Totónak az együtteseknek azt, hogy létrejött a rendezvény.

Köszönöm Mészinek (Popeye-nek), hogy elismerte a munkánkat. Ugyanígy mindenkinek köszönöm a dicséretet és a kritikát egyaránt.

Köszönöm a rendőrségnek, hogy kijött, és elment.

Köszönöm a szomszédoknak a türelmet.

Köszönöm a rendezőknek (Alfi, Bundi, Winnetou, Tomi és Szalai Laci) az áldozatos munkát, nélkülük tényleg semmi sem ment volna. Hozzátenném mindjárt, hogy más-kor is számítunk rájuk.

Köszönöm az összes zsűritagnak a részvételt, remélem jó emlékekkel tértek haza.

Köszönöm a rendfenntartóknak a munkát, balhé: az nem volt.

Kiemelten köszönöm Gabinak és Szabolcsnak azt, hogy ők kiálltak a program mellett és együtt végig tudtuk csinálni.

És végül de nem utolsósorban köszönet illeti a Hallgatói Képviselőt MINDEN segítségért és támogatásért. No, ez a testület az, ami nélkül semmiképp se jöhetett volna létre a XVIII. (Népi) Kari Napok.

Utóiratban a záróbuli zárása utáni történések: tizen elindultunk fél 7 körül a Mákdonácba enni. Velünk tartott az addigra már elfáradt rendező sereg 60%-a is, akik vezetésével olyan műsort adtunk a fent említett rapidbüfé kiszámú, de lelkes közönségének, hogy csak na. Új műfaj született: a kávéváltó. Részletes szabályok Alfinál.

Páran közösségi munkát is végeztek odafelé: kommunista csütörtök lévén beálltak a szemétszedő szakkör tagjai közé, majd visszafelé forgalmat irányítottak.

Az elsőéves fáradtak ezután ZH-t írtak a nem kevésbé pihentebb felügyelő doktoranduszok „árgus” szemei előtt. Tomi műve remélem, még megvan, mert azt be kéne szkenneálni, és 1:1-ben Köz hír cikket alkotna. Láttatok már F erő húzta óvszert lejtőn négy keréken gurulni?

1 szó, mint 100: jövőre találkozunk ☺

Csanpety

A kocka-sör végnapjai

Hahó!!! Hát ennek is vége van végre!

Na, azért nem volt annyira rossz ez a cirka egy hetes összeröffenés, de nekünk már rendes kis szütyő gyűlt a szemünk alá péntek reggelre. Most tehát rövid történeti áttekintés keretében emlékeznék meg a Kari Napokról, természetesen a saját olvasatunkban, ennek megfelelően cseppet sem objektíven.

Szóval, hol is kezdődött? Valahol a szervezésnél. Na, az sem volt olyan régen. Nem kapkodtuk el, mégis összejött valahogy.

Túra. Házilag csörre töltött vodka-narancsos (Curacao-alma, kinek, hogy) flakonnal, arccal a BKV felé. Szegény kalauzt esúnyán megvezettük és még örült is neki. Maradtunk a tömeg végén, mondván: vigyázzunk a lemaradozókra. Közbe' meg: hogy nézne ki, ha mindenki látná, milyen erőteljesen beitaloztunk. Lényeg a lényeg: aznap rimánkodtunk eleget a lemaradozóknak, de hogy miképp értünk haza, arra már csak foltookban emlékszünk. Szerencsére a szerenádra valaki felébresztett. Megérte. Hosszú évek óta először láttam piros-kék címkés kőbányait. Ja, meg a rendőrfőnököt, szomszédokat felizgató zenés-táncos(a Zsuk platóján!) előadások is jók voltak.

Vasárnap. Hmm... Az egy jó nap volt ☺. Talán esüszünk egy picit. Meg is langyosodott a fröccsöm. Lovagi torna-oldalborda próba. Ez a nap sajnos nem aratott osztatlan lelkesedést. Maradt tüske bennünk, szervezőkben is. Rájöttünk, szar alakok vagyunk, megkaptuk a magunkét, de a demokrácia jegyében ...

Azért kíváncsiak lennénk, mit éreztek a jelöltek, amikor az első tojást megkapták a homlokukra? Na, és mit gondolt ugyanerről az elsős oldalborda? (Ugye, Kalinka?)

Hétfőn megint csüsztünk egy leheletnyit, de ebben nem mi voltunk sárosak. A jövőre nézve, a csapatok figyelmébe ajánljuk a keresztbe-szervezések elkerülésének szándékára tett erőfeszítéseket. Csak úgy barátilag. A próbákra már nem emlékszem(leha) teljesen tisztán, de rémlik valami színvonalas videó próba. Apám! A Dreamworks Studios egy szakkör ehhez képest! Osztatlan sikert aratott a régi időkből felmerülő Sandokan féle testgyakorlás, nemkülönben Krisztián vasas szakemberhez illő reggeli arckifejezése, de a kamera állványnak álcázott géppuska sem

volt semmi. Az áltudományost sajnos nem láttuk, mert szervezőként sürgős szaladgálni valónk akadt. (söré' mentek – a szerk.). A bevonuláson némely csapatnak van még csiszolni valója és van, akinek csipőből megy. A próbák utáni (és alatti) ivászatokra nem térnék ki külön.

Kedden színvonalas próba. Széles stílus palettáról választhatunk. Soha rosszabbat! Udvarlási technikámon mindenesetre van még csiszolnivaló. (leha) Én meg nem élnék az őskorban! (gabi)

Szerdán, Ganxta próbán az NDK nehézipar bizonyított: az ideji csúcs (17 fő) sem volt megterhelő a szocialista (ezért szívünknek igen kedves) autógyártás remekének. Hohó! Aranykerék! Na, itt kiéltük minden szadizmusunkat.

XVIII. NÉPI KÖZLEKKARI NAPOK

Külsőn a semmitmondó, ámde korrekt segítségek (a lá picipuha helpdeszk). Megalkottuk az utóbbi év egyik legnagyobb fallikus szimbólumát és titeket oda küldtünk a hegyéhez. (Most ugye nyilvánvaló, hogy a rakétáról van szó?) A belsően sem igyekeztünk bárkit is megkímélni. (Tüdőtök, vesétek, májatok rendben?) Csak azt sajnálom, hogy nem voltam állomás a külsőn, mert állítólag jókat lehetett röhögni rajtatok ☺. (Most Gabi azt mondja, hogy engem úgysem talált volna meg senki, de csak az irigység susog belőle.)

A csütörtök is egyezkedéssel és sörváltó eltolással indult. A nap első megmérettetéseképpen következett a fellegvár próba. Ez ugye mindenkinél mást jelent. Volt, akinél csak fellegmühely, vagy fellegbunker lett belőle. Ki több, ki kevesebb munkával tudta elérni a kívánt összhatást, de a lényeg, hogy otthonosak voltak. Vagy nem?

Enek és tánc próba. Egész Kari Napok alatt nem szerettem volna zsűri tag lenni, annyira kiegyensúlyozottnak éreztem sokszor a versenyt. Mégis ez az a próba, ahol kimondottan rüheltem volna, ha nekem kell megmondani, ki a legjobb (leha). Leninék előadása, talán az iszapot adták elő a Hattyúk tavából, a tavaly már tőlük megszokott minőségben és a közönségtől már megszokott lelkesedéssel kísérve ... Hibátlan volt. Sanyiek professzionális tánca és a kari összetartozást idéző nótájuk megint csak megér egy meghatott sóhajt. A Bűdös Baross Kommandó saját szerzemény pedig pontosan a saját szerzemény volta miatt volt kiemelkedő. És amire még most is könnyes szemmel emlékszünk, az Mészi, meg Angyi kettőse a színpadon. Majdnem szétszakadtunk a röhögéstől.

Kortés beszédek után szavazás. Egy pillanatra kitérnénk a 10-es v. 20-as vitára. A fiúknak ezért kellett 20 Ft-ossal szavazni, mert ők voltak többen. Így több pénz gyűlt össze, ergo több jutalom-sör várt rátok.

Köszönhetően a felsorakozott fő kormányosok szép számának, illetve személyüknek, érezhető volt, hogy nem lesz egyszerű asztal alá inni őket. Ez nem is jött össze Leninnek, de sebj: ő lett volna az első. Nem is tudom, volt-e Szentpéterváron annak idején a másik Leninnek hasonló sikere? A kitörő tapsvihár, és az elfogyasztott alkohol ellenére megszületett az új törvény: egy darab usanka (csapatonként) kibélelendő ~~víz~~vodkahanul, majd innen kell a csapatoknak egy liter vodkát szívószállal

magukba szivornyázni. Minél kevesebb emberrel oldják meg a feladatot, annál jobb. Visszatérve még egy hangyányit a beavatásra: idén Joe, Pizskos Fred, Popeye, Sandokan és Ganxta Petee vette igénybe a győztest. Túlélte és jövőre ő is törheti a fejét hasonló disznóságokon.

Na, most jön a konklúzió!

Nem látunk bele senkibe, tehát kénytelenek vagyunk a szavaknak hinni, illetve a szemünknek: nem is volt ez olyan rossz buli. Inkább nem mondanám, hogy bánhatja, aki nem jött el. Aki azért nem jött, mert nem tudott, azt sajnáljuk. Aki azért maradt távol, mert le se szaga, golja a saját karának rendezvényeit, ahol igyekeznék társaságot kovácsolni egymásból, az meg nem érdekel. Ezzel kapcsolatban felmerült bennünk olyasmi is, hogy van-e szükség ilyen rendezvényekre? Ha igen, erősítsetek meg minket és a következő rendezőit, hogy ne pusztuljon ki a lelkesedés. Igen, néha el kell vállalni, hogy én vagyok az első a nézőtérén, mert a többiek csak akkor jönnek, ha már van ott valaki; és néha akkor is csinálni kell, ha nincs hozzá kedvem, nehogy a másik is elkedvetlenedjen. Na, megint elkalandoztam!

Mielőtt a feledés és a delirium homályába merülne: a kari sörváltó eddigi csúcsa: 38,77" (1998), illetve a '99-es eredmény: 40,00".

Mi is maradt ki? Ja, a köszönetek!

Köszönjük a szponzoroknak, első sorban a Gépjárművek Tanszéknek, hogy mindig lehet rájuk számítani; a főszervezőnek, hogy bevont bennünket; a vállveregetőknek, bátorítón ránk nézőknek, hogy tartották bennünk a lelkesedést; a szakácsoknak a gulyást; a csapatoknak a pozitív hozzáállást; a rendezőknek, hogy voltak, hogy ott voltak, hogy megvoltak; a jelölteknek, hogy el merték vállalni; a Ha-Bár-nak a hitelt; a Hallgatói Képviseletnek a bizalmat.

És leginkább köszönjük mindenkinek, akit illet: a hangulatot, ami jellemezte ezt a hetet.

Jövőre is eljövünk (legalábbis megnézni)!

gabi, leha